

Покаянието и молитвата - св. Паисий Светогорец

Св. Паисий отдава на покаянието и непрестанната молитва най-голямо значение в духовната борба.

Именно чрез покаянието той получи откровение от небето. Той казваше, че животът на монаха е живот в покаяние и молитва. Целта на монашеския живот е монасите да достигнат до Бога, за да помогнат и на другите, след като първо са се очистили от страстите, които са като атмосфера, пречеща на доброто общение с Бога. Ето защо той казва, че трябва да молим Бога само за покаяние, за да се измием, защото покаянието е божествения сапун в молитвата. Една покаяйна въздишка в молитва струва повече от две кофи със сълзи.

Началото на молитвеното делание е изследване на себе си и познаване на личните грехове.

Защото ако не осъзнаваме собствените си грехове, как бихме могли да молим Бог за милост? Молитвата се подпомага от нашето чувство за греховност. Но ако искаме да се покаем, трябва да познаваме себе си и своите слабости.

Трябва да обмислим какво ни е дал Бог и как сме отговорили на Неговите дарове. Как се отнесе Бог към мен и как аз се отнесох към Неговата любов? Мислите на един монах или монахиня трябва постоянно да се въртят около този въпрос. Те виждат, че всичко е дар от Бога и че само греховете са техни, лични. Това е причината да бъдем в истинско разкаяние.

Преди да започнем да използваме броеницата, добра идея е да видим много си грехове и Божието благословение. Осъзнаването на това благословение ни помага да казваме Иисусовата молитва от сърце, а не механично. Истинското покаяние носи със себе си смирение и оттам започва молитвата. Преди да започнем да се молим, трябва да кажем: „Аз съм виновен, Христе. Неблагодарен съм и те натъжих. Прости ми“.

Молитвата изисква подходяща подготовка, както и светото Причастие.

Това е свято общение, защото общуваме с Христос и говорим с Него. Трябва да прочетем нещо поучително от творенията на пустинниците или други духовни книги. Изучаването на светите евангелия също помага много; дори и да не разбираме значението на думите, душата се освещава и подхранва духовно.

Ако монасите и монахините не се придържат към молитвата си, те ще страдат ненужно. Те трябва да избягват прекомерното говорене и да намират удовлетворение в молитвата. Ето защо те се наричат „иноци“ (т.е. монаси, живеещи сами бел. ред.). За да ни накара да се молим повече св. Паисий казваше, че всеки миг от живота ни, който отминава, е невъзстановим. Иисусовата молитва е оръжие срещу дявола, защото името Иисусово е всемогъщо. Целта не е да придобием непрестанна молитва, а да не бъдем повече човеците, които някога сме били. Той използваше много Псалтира в своите молитви и казваше, че това е мълния срещу дявола...

Колкото и да беше уморен, той се жертваше за другите; той беше напълно безразличен към собствените си нужди, почивка и здраве. Той казваше, че ако някой друг страда, той доброволно би умрял, за да му помогне. Отношенията на св. Паисий с Пресвета Богородица се характеризират с най-дълбока преданост и любов. Той вдъхновяваше любов към Нея във всички, които идват при него. Изглежда, че тази свята връзка със Света Богородица е заложена в него през детските му години. Това е наследство от св. Арсений Кападокийски на човека, който ще продължи неговото дело. Св. Паисий получи много уверения и чудеса от Божията Майка, някои от които и записа.

Автор: Александрос Христодулу

Източник: pemptousia.com

Материалът е публикуван със съкращения.

dobrotoliubie.com